

του **Πάνου Γιακουμίδη**, εργαζόμενου στο κλάδο της εστίασης

Κινδυνεύει να γίνει πλέον συνήθεια ο θάνατος εργαζομένων το τελευταίο διάστημα όπου τα εργατικά ατυχήματα συμβαίνουν κυριολεκτικά το ένα πίσω απ'το άλλο. Ενδεικτικά μόνο αναφέρουμε τον θάνατο εργαζόμενης στην αποκομιδή στου Ζωγράφου, το θανατηφόρο ατύχημα του ντελιβερά στη Λάρισα, το θάνατο της εργαζόμενης στα Everest, του ντελιβερά των Mikel στο Κολωνό της Αθήνας και τη τελευταία εξέλιξη με το νεκρό εργαζόμενο της καθαριότητας στο ΧΥΤΑ Μαυροράχης.

Συνολικά, 6.500 εργατικά ατυχήματα δηλώθηκαν στην επιθεώρηση εργασίας το 2016, 74 από αυτά θανατηφόρα. Και πόσα είναι αυτά που δεν δηλώθηκαν λόγω της πίεσης του εργοδότη και από φόβο μην χάσει κάποιος τη δουλειά του. Ειδικά τα χρόνια της κρίσης, είχαμε μια αύξηση των εργατικών ατυχημάτων κατά 10%. Προφανώς προκειμένου να συντηρηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου υπάρχουν και κάποιες «παράπλευρες απώλειες»...

Υπέρμαχοι της «ελεύθερης» αγοράς προσπαθούν με όλα τα μέσα να μας πείσουν ότι «αυτά γίνονται» και ότι «οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι υπεύθυνοι και πρέπει να προσέχουν». Σκοπίμως παραλείπουν να αναφέρουν ότι η εργαζόμενη της καθαριότητας στο δήμο Ζωγράφου εκτελούσε διπλοβάρδια μέσα σε καύσωνα, ότι οι πακετάδες δουλεύουν μέσα σε μια κόλαση εντατικοποίησης που πολλές φορές τρέχουν κυριολεκτικά σα σίφουνες στους δρόμους παίζοντας κορώνα-γράμματα την ασφάλειά τους για να μη τα ακούσουν από εργοδότες και πελάτες, ότι οι εργαζόμενοι στο τουρισμό και την εστίαση ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες της λεγόμενης σεζόν δουλεύουν 7 ημέρες την εβδομάδα χωρίς ρεπό με ώρες που ξεπερνούν κατά πολύ το 8ωρο την ημέρα με πενιχρές αμοιβές και «φυσικά» χωρίς δικαιώματα!

Και μέσα σε όλα αυτά οι εκπρόσωποι της τάξης των επιχειρηματιών και της «ελεύθερης» αγοράς μας λένε απρόσεχτους κι ανεύθυνους επειδή πάμε και σκοτωνόμαστε στην άσφαλο δουλεύοντας κυριολεκτικά σα ρομπότ με ταχύτητες «φωτός» για να μη θεωρηθούμε ανίκανοι από τα αφεντικά και χάσουμε τη δουλειά μας! Εκπρόσωποι της ευρωπαϊκής άρχουσας τάξης που αναγορεύονται τιμώμενοι διδάκτορες σε πανεπιστήμια, όπως ο Γιούνκερ, ζώντας παρασιτικά στις πλάτες μας από τους πόρους που δίνουμε στο βάρβαρο οικοδόμημα που ονομάζεται Ε.Ε. μας λένε τεμπέληδες και μη παραγωγικούς όταν με βάση τα επίσημα στοιχεία σαν λαός δουλεύουμε τις περισσότερες ώρες στην Ευρώπη. Η πραγματικότητα είναι ότι ειδικά στο κλάδο της βαριάς «βιομηχανίας» της χώρας, τον τουρισμό, οι εργαζόμενοι ξεπερνάνε κατά πολύ τις εργασιακές αντοχές τους δημιουργώντας κάθε χρόνο τζίρους που σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο! Βέβαια τους τζίρους και τα κέρδη αυτά δε τα καρπώνονται αυτοί αλλά οι μεγαλοεπιχειρηματίες του ΣΕΤΕ (Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων) καμώμενοι ότι «προσφέρουν τα μέγιστα κάθε χρόνο στην ελληνική οικονομία». Οι εργαζόμενοι καρπώνονται απλά τους θανάτους από την εντατικοποίηση της εργασίας και στη καλύτερη τους πενιχρούς μισθούς και τις βάρβαρες εργασιακές συνθήκες!

Για ποιο λόγο πρέπει να βιαστούμε;

Φυσικά όμως και πρέπει να βιαστούμε! Αλλά όχι για τους λόγους που μας σερβίρουν τα αφεντικά! Όχι για να είμαστε παρά φύση γρήγοροι για τον εργοδότη ρισκάροντας την ασφάλειά μας στην άσφαλο, στο μηχανάκι, στο μαγαζί, στο beach bar, στο εστιατόριο, στο ξενοδοχείο! Όχι για να δείξουμε «καλό πρόσωπο» στη δουλειά μας για να μας «κρατήσουν»! Αλλά για να δημιουργήσουμε εκείνες τις

προϋποθέσεις και τις συνθήκες που θα μας επιτρέψουν να αντισταθούμε στην ολοένα και μεγαλύτερη εντατικοποίηση!

Πως θα γίνει αυτό; Με άνοιγμα συζητήσεων στους χώρους δουλειάς με τους συναδέλφους για τα κοινά μας προβλήματα. Με συλλογική διεκδίκηση ζητημάτων που να καλυτερεύουν τις εργασιακές συνθήκες και να βάζουν φρένο στην εκμετάλλευση! Οι ντελιβεράδες, για παράδειγμα, πρέπει να βιαστούν να δημιουργήσουν «άτυπες» επιτροπές σε κάθε μαγαζί και να θέτουν ζητήματα όπως η ασφάλειά τους εν ώρα εργασίας με κράνος, όχημα και λοιπό εξοπλισμό να δίνεται από τον εργοδότη, να τους παρέχεται ασφάλιση (ένσημα) που να ανταποκρίνεται στη πραγματικότητα ώστε να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας, να δουλεύουν με φυσιολογικούς ρυθμούς χωρίς συνεχές άγχος και εντατικοποίηση και να πληρώνονται καλά και στην ώρα τους για να μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς! Παράλληλα θα πρέπει να υπάρχει μια συντονισμένη δράση σε κεντρικό επίπεδο κλάδου ανά πόλη για μια συνολικότερη πίεση προς τους εργοδότες και το κράτος με σκοπό την ανατροπή της εργασιακής ζούγκλας που έχουν εγκαθιδρύσει και την ανάδειξη των δικών μας αναγκών για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση!

Δεν είναι δυνατόν στον κλάδο της εστίασης που απασχολεί (με βάση στοιχεία του Εργάνη) το 10% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα να μην υπάρχουν δυνατά συνδικάτα που να δίνουν μάχες υπέρ των εργαζομένων. Δεν είναι δυνατόν στον κλάδο του τουρισμού, που απασχολεί (με βάση στοιχεία του ΣΕΤΕ) 800.000 άτομα (άμεσα ή έμμεσα), δηλαδή αριθμό μεγαλύτερο από τον αριθμό των δημοσίων υπαλλήλων στη χώρα μας, να μην υπάρχουν μαχητικά σωματεία που να επιβάλλουν τουλάχιστον την τήρηση των νόμιμων εργατικών δικαιωμάτων. Οι εργαζόμενοι στην εστίαση και στον τουρισμό έχουμε τεράστια δύναμη στα χέρια μας αν οργανωθούμε. Γι' αυτό πρέπει να βιαστούμε!

πηγή : <http://giakpanos.blogspot.gr/>